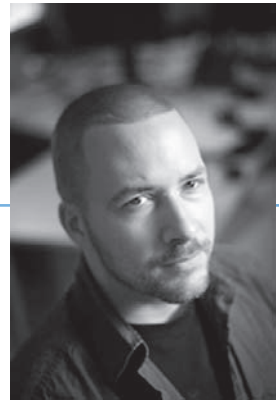

PÄÄKIRJOITUS

Miksi Geologi-lehdessä ei käydä tieteellistä(kään) keskustelua?

Geologi-lehden toimituskunnassa ja SGS:n hallituksessa on alkuvuoden aikana keskusteltu useaan otteeseen Seuran ja Geologi-lehden roolista kotimaisen geotieteen kentässä.

On pohdittu muun muassa sitä, pitäisikö Seuran ottaa näkyvämpi rooli julkisessa keskustelussa tai antaa jopa lausuntoja mediassa esille nousevista geologisista aiheista ja tätä kautta tarjota asiantuntevaa tartuntapintaa tietoa etsiville kansalaisille ja viestimien edustajille.

Tämän keskustelun motivoimana on suunniteltu myös Seuran verkkosivujen uudistamista, sisällöntuotannon kehittämistä ja sivuilla jo tarjottavan sisällön järjestelemistä uudelleen lukijaa ja käyttäjää paremmin palvelemaan muotoon.

Joitain muutoksia on jo tehtykin ja lisää on suunnitteilla.

Myös Geologi-lehden merkitys alan sisäisenä viestintäkanavana on muuttunut vuosien saatossa. Aiemmin lehden sivuilla on käyty kiivas-takin tieteellistä debattia, joka on syystä tai toisesta viime vuosina tyrehtynyt ja osittain korvautunut muun muassa geologiaa joltain yhteiskunnalliselta kantilta sivuavilla artikkeleilla ja yleisemmällä kirjoituksilla.

Toimitukseen ei myöskään juuri tule palautetta lehteen kirjoitetuista jutuista, ellei niissä ilmene suoranaisia virheitä. Suurin osa palautteesta koskee lähinnä perille tulemattomia tilauksia.

Tässä mielessä tämänkertainen lehti on pirstävän poikkeuksellinen, koska julkaisemme viime numeron pääkirjoituksen kirjoittaman

kommenttipuheenvuoron kaivostoiminnan sosiaalisen toimiluvan koukeroista (s. 100–105).

Geologia on juuri nyt enemmän osana julkista keskustelua kuin vuosikausiin. Talouspoliittisten ja ympäristökytköstensä lisäksi myös alan tutkijakoulutus on laajempien koulutuspoliittisten linjausten mukana vahvassa muutoksessa (mm. Kultti et al. 2013), jonka tuloksista ei ole takeita.

Vähintäänkin geologioiden pitäisi keskustella näistä aiheista keskenään enemmän, koska muuten tieto ei leviä ammattikunnan keskuuteen ja asiat jäävät pienten piirien päätettäväksi. Vaarana on paitsi kuppikuntautuminen myös pahimmassa tapauksessa alan kehityksen seisahtuminen.

Geologi-lehti tarjoaa oivallisen alustan juuri tällaiselle tieteenalan sisäiselle diskurssille, minkä pitäisi olla sanomattakin jo selvää. Mutta onko kuudesti vuodessa postiluukusta kolah-tava paperilehti alustana kenties liian hidas nykyaikaisen ajatustenvaihdon vaatimuksiin? Pitäisikö Seuran panostaa vielä entistäkin enemmän verkkonäkyvyyteen, jotta keskusteluun saataisiin asiaankuuluvaa vauhtia?

ps. Geologin sähköpostiosoite on vaihtunut. Toimituksen tavoittaa ainakin toistaiseksi osoitteesta: aku.heinonen@helsinki.fi

AKU HEINONEN

Kultti, S., Rämö, O.T., Kotilainen, M., Heinonen, J., ja Heinonen, A. 2013. Tohtorin tutkinto neljässä vuodessa: Geologian valtakunnallisen tohtoriohjelman ohjaustyöpö-pojen satoa. Geologi 65:69–79.